

KARIN EKBERG (f. 1979)

Karin har lång erfarenhet av att arbeta med foto, film, och journalistik i olika former. Hon har en BA i fotografi från Artez i Nederländerna (2003), och en master i journalistik från JMK i Stockholm (2006) och har därefter läst dokumentärfilm, dramaturgi och filmiska processer på masternivå på Stockholms Dramatiska Högskola (f.d DI) och Akademin Valand.

Karin långfilmsdebuterade 2014 med dokumentären *Att skiljas*, som var öppningsfilm på Tempo Dokumentärfestival och nominerades till Prix Europa, Kristallen och Guldbaggen samma år. I filmen följer hon på nära håll sina föräldrars uppbrott från ett 38-årigt äktenskap.

I sin nästa film *Efter Inez* följer hon ett ungt par vars första barn dör i magen strax innan beräknad förlossning. Filmen har kallats en hoppfull film om sorg och skildrar på nära håll individens, parrelationens och omgivningens väg från kris och sorg till hopp och nya framtidsdrömmar. Filmen synliggör normer och könsstereotypa mönster i relation till sorg. *Efter Inez* visades på bio och SVT hösten 2017. Filmen låg i oktober 2017 låg etta på kritikerlistan av svenska filmer på bio och vann Tempo Documentary Award 2017.

Karin återkommer i sitt arbete ofta till sin nära omgivning och är intresserad av människors livsöden och privata arkiv, och hur vi påverkas av dessa över tid, i generationer. Övergångsfaser, kris, förändringar som sätter saker i rörelse och får människor att blicka både bakåt, inåt och framåt. Ofta utspelar sig hennes arbete i den privata sfären, men just där hittas det allmänmänskliga som förenar oss.

Under arbetsnamnet *Barnet* undersöker Karin åter sin egen familjehistoria med avstamp i sina två tidigare långfilmer och hur de är kopplade till varandra i sin tematik om krossade drömmar, sorg, uppbrott och omstart. I *Barnet* får vi möta en nedtystad personlig katastrof, genom Karins mammas erfarenhet av att förlora ett barn vid födseln, och inte få se eller sörja det på grund av rådande samhällsnormer. Vad gör det med en människa att ens livsberättelse censureras? Hur påverkar det en familj och kommande generationer?

Glappet mellan den inre upplevelsen och det yttre bemötandet ställs av Karin i relation till en offentlig katastrof som inträffade samtidigt, då ett nybyggt villaområde byggt på en instabil grund en dag gled ut i leran och rasade samman. Tuvekatastrofen som den kallas, skedde i november 1977 utanför Göteborg precis samtidigt som Karins mamma högggravid fick beskedet att hennes första barn inte skulle överleva. Bilderna etsade sig fast på Karins mammas näthinna, som metaforiska illustrationer av det hon själv gick igenom men som få ville dela med henne. Tuvekatastrofen dokumenterades noga av samhället och uppmärksammas medialt vid årsdagar. Karin utforskar nu bilderna av den offentliga katastrofen genom att dyka in i privata och offentliga arkiv, för att bättre förstå den personliga katastrofen hennes mamma upplevde, bara ett år innan Karin själv blev till, och hur den påverkar henne själv idag.

SMS från en vän:

Det är spännande att träffa dig i din metamorfos. Tänkte häromdagen på att det barn du bär, liksom de barn jag fött, låg i form av ägg i våra mödrars magar när de väntade oss. Äggen bildas nämligen redan i fosterlivet. Miraklet blir ännu märkligare och svårare att förstå liksom. Så ditt barn har liksom burits av din mamma.

Shit det är en helt knäpp tanke ju. Som ryska dockor.

Jag veeeet!!!! Tänk att det din mormor åt och drack påverkade din arvsmassa... och på så sätt även det barn du väntar...

Ja galet. Tänkt på att min mamma var i sorg och chock när hon blev gravid med mig.

Just det ja.

Undersökningen aktualiseras av att Karin själv blir gravid, och tvingas möta rädslor, familjemönster, förväntningar och normer. Även här finns ett glapp mellan den inre upplevelsen och den yttre bilden. Få livsfaser är så utsatta för yttre påverkan av kommers, förväntningar och normer som graviditet. Vad bör man köpa och när, vad får man äta och hur, vad är ett bra sätt att förbereda sig, att vara gravid, att vara förälder?

Samtidigt finns få skildringar av vad en graviditet kan sätta igång av mer existensiell karaktär, tillgängliga. Varför? Ett tillstånd som kan resultera i nytt liv, men som också innebär att utsätta sig för risken att dö, att kastas in i en sorg om barnet dör, eller att relationen som låg till grund för graviditeten hotas. Att gå från att vara ett jag till att bli ett värdjur för någon man ännu inte känner, en symbios med en främling, och förbereda tvåsamheten för att bli familj. Familjemönster som kan brytas eller upprepas, normer att följa eller göra motstånd mot, och kroppen som sväller, trilskas och begränsar.

*Projektet är i tidig utveckling och har formen av en essäistisk dokumentär.
Följ processen på <https://www.researchcatalogue.net/view/456708/456709>*